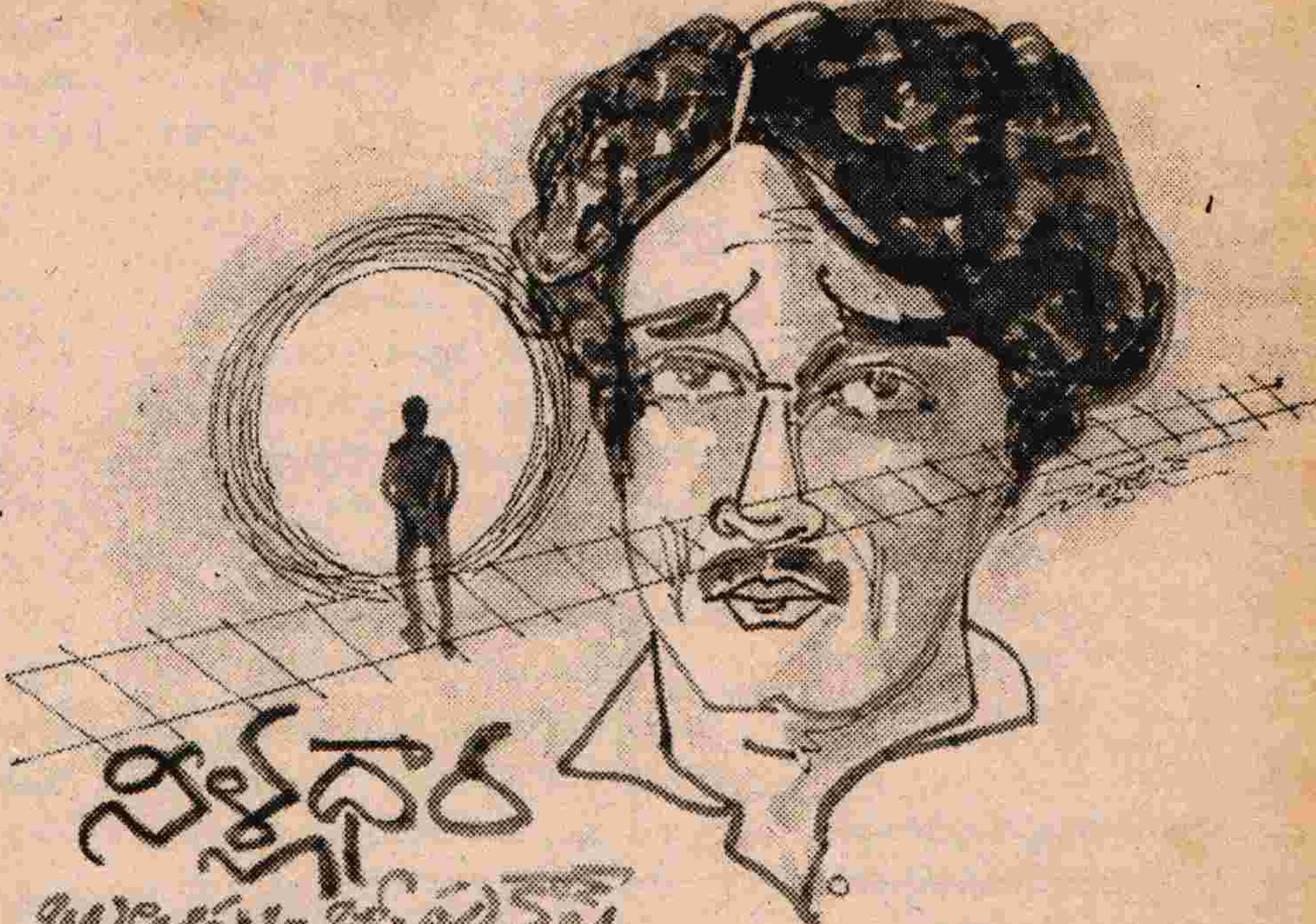

నీళ్ళధార

జి.ప్రకాష్

సెలవులొస్తే ఎక్కడికో అక్కడికి తీసుకెళ్లకపోతే పిల్లలు ఒప్పుకోరు. భిలాయ్‌లో పనిచేస్తున్న మా బావమరిదిని చూసినట్టూ వుంటుంది, పిల్లల్ని తిప్పినట్టూ వుంటుంది అని సాయంత్రం రాయ్‌పూర్ పాసెంజరెక్కాను సకుటుంబ సపరివార సమేతంగా. రిజర్వేషన్ దొరక్కపోవడం వల్ల జనరల్ బోగీయే ఎక్కాము.

"ఇస్‌స్‌స్! ఇటు చూడండి సార్! మా కంపెనీ పబ్లిసిటీ కోసం ఈ వేలం పాట పెట్టాం సార్! ఎవరెక్కువ పాడితే వారికే ఈ బట్టలు చెందుతాయి. మాకు గిట్టుబాటైతే బట్టలిస్తాం, లేకపోతే ఈ ప్రజెంటేషన్స్ ఇస్తాం" అంటూ వేలం పాట పాడేవాడు ఒక సెంటు సీసా, ఒక దువ్వెన, ఒక కుంకం బరిణె ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

"ఆ ... కాలక్షేపం బఠాణీలు సార్ కాలక్షేపం బఠాణీలు!" అని ఒకడూ.

"ఆ... కాఫీ టీ సార్ -కాఫీ టీ" అని ఇంకొకడూ.

"ఆ.... జంతికలు చెగోడీలు సార్" అని వేరొకడూ.

ఓ పక్క కుంటికాలు వాళ్లూ, కుంటి చెయ్యివాళ్లూ - "దరమం సెయ్యండయ్యా మీకు పుణ్యాం వుంటాది' ' అంటూ భిక్షాటన.

మరికొందరు యాచకులు సినిమా పాటల బాణీలో కూర్చిన దేవుడి మీద పాటలు -

కాలు కింద పెడదామా అంటే వీల్లేకుండా, అరటిపళ్ల తొక్కలు, బత్తాయికాయి తొక్కలూ కాళ్లకు తగులుస్తూ ఓ పక్క -

చిన్న చింకి చొక్కా, నిక్కరూ, చింపిరి జుట్టుతో, ఓ చిన్న చీపురు కట్ట పట్టుకుని కంపార్టుమెంటు తుడుస్తూ -తుడిచేసిన తరువాత డబ్బులు అడుక్కుంటూ ఓ కుర్రాడు -

ఇలా కంపార్ట్‌మెంటంతా గోలగోలగా ఉంది! ఎవరికి డబ్బులు వేసినా వేయకపోయినా, కంపార్టుమెంటు తుడిచే కుర్రాడికి మాత్రం అందరూ వేశారు. కారణం -రైల్వే ఉద్యోగులు రైలు బయలుదేరిన చోట తుడుస్తారు. గమ్యం చేరేక తుడుస్తారు. ఈలోగా వాళ్ల దర్శనభాగ్యం ప్రయాణీకులకు లభించదు.

ఇంతలో ఒకాయన 35-40 ఏళ్ల మధ్య వయస్కుడు -"అయ్యా నా పర్సు టిక్కెట్టుతో సహా ఎవరో కొట్టేశారండీ! ఎవరైనా ఓ యాభై రూపాయలు సాయం చేస్తే, మా ఊరు చేరుకున్నాక -వారికి మనియార్డరు చేస్తానండయ్యా!" అని బావురుమన్నాడు.

ఇలాంటి కట్టుకథలు ఎన్నో విన్నాము - వింటున్నాము. నేను కథా రచయితనే. అయితే కథలు రాయగలను కాని చెప్పలేను. ఈ లోకంలో కథలు చెప్పేవాళ్లు మాత్రం అసంఖ్యాకంగా ఉన్నారు.

వెంకటరమణమూర్తి కొండకెళ్తాను, జోగు వెయ్యండని ఒకడూ -ఏదో మండలంలో ఏదో గ్రామంలో గుడి కడుతున్నాం చందాలివ్వండని ఒకడూ -ఇలా ఎంతోమంది ఎన్నో అవతారలెత్తి ఎన్నో కథలు చెబుతుంటారు.

మహావిష్ణువు పదే అవతారాలెత్తి అనేకులైన రాక్షసుల్ని చంపాడు. 'పదకొండో' అవతారం మరెత్తలేదు. ఆ అవతార గాథల్ని 'సూతుడు' శౌనకాది మహామునులకు చెప్పాడు. కాని, మనిషి మాత్రం కొన్ని వందల అవతారాలెత్తి -సూతుణ్ని మించి కథ చెప్పేస్తున్నాడు.

"ఫరవాలేదు -ఇవ్వండి! పాపం ఏదో ఆపద ఉన్నాడు. మనమే ఆ పరిస్థితిలో ఉంటే ఏంచేస్తా చెప్పండి?" అని ఆ డబ్బు పోగొట్టుకున్నానని చెబుతు సూతునికి, యాభైరూపాయలిమ్మని సిఫార్సు చేసిం నా శ్రీమతి. సరే అని అతనికి యాభై రూపాయ ఇచ్చాను. అతు కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా నమస్కరిం "మీ ఎడ్రెస్సివ్వండి మాస్టారూ! ఎమ్‌వో చేస్తాన అన్నాడు. నాకా యాభై రూపాయలూ 'నీళ్లధారే' అ తెలిసినా, అయిష్టంగానే నా విజిటింగ్ కార్డిచ్చాను.

సెలవుల అనంతరం పిల్లల్ని తీసుకుని మ ఇంటికొచ్చానో లేదో "సార్! మీకు మనియార్డరు" అ పోస్టుమాన్ కేక! నా యాభై రూపాయలూ నా భద్రంగా అందిపోయాయి.

చీకటిలో చిరుదివ్వె -కారు చీకట్లో కాంతిరేఖ కలియుగంలో కనీసం కుంటి కాలుతోనైనా నడుస్తు నిజాయితీ -నాలో ఆశలు చిగురింపజేశాయి.